

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה ולדיהם:
שרה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

"טרם יקראו..."

מר הרשל פקר

נולדתי בשנת תרצ"ו (1936) באוקראינה, בעיר דנייפרופטרובסק (שנקראה לפני ההפיכה הקומוניסטית יקטרינוסלב), בה כיהן כרב העיר אביו של הרבי, רבי לוי יצחק שניאורסאהן. למרבה הצער, לא זכיתי להכירו, שכן, בהיותי בגיל שלוש בלבד הוא נאסר בעקבות פעילותו לטובת שמירת התורה והמצוות, והוגלה בידי הסובייטים לקזחסטאן, שם הוא נפטר כעבור חמש שנים.

אחרי מלחמת העולם השנייה - במהלכה נהרג אבי, ששירת כחייל בצבא רוסיה - נמלטה אמי לגרמניה, שם שהינו תקופת מה במחנה עקורים בסמוך לברגן-בלזן. בגיל עשר נשלחתי להתגורר אצל קרובי משפחה באנגליה, ולמדתי שם בישיבות גייטסהד ומנצ'סטר.

אחרי שסיימתי את חוק לימודי, למדתי את מלאכת הצורפות והתחלתי לעבוד כתכשיטן, ובסופו של דבר התיישבתי בלונדון. אף שניהלתי אורח חיים של יהודי שומר תורה ומצוות, חשתי שמשוהו חסר בחיי. בגיל שמונה עשרה, התחלתי ללמוד תורה עם חסיד חב"ד בשם הרב יענקל גורקוב, שפתח בפניי צוהר אל עולמה של תורת החסידות וסיפר לי אודות הרבי.

חשתי משיכה לרבי, מאחר שאביו היה רבה של עיר הולדתי, ולכן כתבתי לו וביקשתי את ברכתו בשלושה תחומים: שכל טוב, פרנסה טובה, ומציאת הזיווג הנכון.

זמן קצר אחר כך קיבלתי תשובה ובה כתב הרבי שיזכיר אותי לברכה בתפילותיו, ואיחל לי שאבשר בשורות טובות בקרוב. אכן, כעבור שבועיים פגשתי את אשתי לעתיד. תוך שבועיים בלבד!

כעבור זמן לא רב, בשנת תשכ"ב (1962), באתי לניו יורק עם קבוצה של יהודים מאנגליה, כחלק מנסיעה קבוצתית שארגן מר זלמן יפה ממנצ'סטר. אז גם זכיתי להיכנס לראשונה ליחידות עם הרבי, ומיד חשתי כי זהו החיבור שאותו חיפשתי.

במהלך היחידות העליתי בפני הרבי את נושא הפרנסה. אני נזכר שהרבי שאל אותי לגבי אופן העבודה שלי - "האם אתה עובד לפי יחידה, או לפי שעות?", שאל הרבי. הוא עודד אותי להקדיש זמן לשיפור הכישורים שלי כתכשיטן, וציין שאת זאת אוכל לעשות רק אם אעבוד לפי יחידה, וכך לא אהיה לחוץ מבחינת זמנים. בעקבות עצת הרבי, הקמתי בית מלאכה קטן בביתי, ומאז אני עובד על שיפור הכישורים.

בהזדמנות אחרת שבה זכיתי ליחידות עם הרבי, הוא איחל לי, "שתיקח עמך מכאן ברוחניות ובגשמיות".

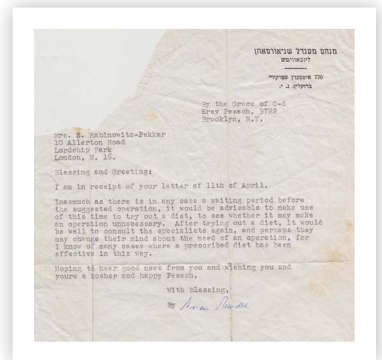
בתגובה אמרתי לרבי, "רציתי לקחת את הרבי אתי". על כך השיב לי הרבי, "כאשר אתה לוקח מהרוחניות שכאן, הרי אתה לוקח איתי עמך, וכאשר אתה לוקח איתי עמך, עליך להשתמש בי לדברים טובים".

זמן מה אחר כך, בעת ביקור בניו יורק, קיבלתי על עצמי עבודה במנהטן עבור חברה שביקשה ממני לעשות עבורה עיצוב תכשיטים. עבדתי קשה על מיזם זה, אך כעבור זמן מה, חשתי שאני מתחיל לעבוד קשה מדי עבור כסף. לכן,

«

בפגישי הבאה עם הרבי, החלטתי להעניק לו את כל הסכום. כאשר עשיתי זאת, הרבי חיך, ואחר כך שלף שטר של מאה דולר מתוך מה שנתתי לו ואמר, "מאחר שכסף זה ניתן לי כדי לעשות בו כטוב בעיניי, הייתי רוצה שתיקח את זה ותוציא אותו כדלהלן... מקובל להביא אתך מתנה לאשה, לכן קנה לה מתנה בזה, ובעודך קנה ספרי יהדות עבור ילדיך".

אך, שניים מהסיפורים הדרמטיים ביותר שיש לי לספר על הרבי, קשורים לאשתי.

בשלב מסוים בשנת תשכ"ב (1962), החלו אצלה כאבי בטן איומים. היא פנתה לבית הרפואה, ושם בדקו אותה והודיעו לה שהיא סובלת מאבני כיס מרה, ואכן ניתן היה לראות זאת די בבירור בצילומי הרנטגן.

הרופא המליץ על ניתוח, ואף הוסיף ואמר, "אם מישהו יאמר לך אחרת, הוא רמאי". היא קיבלה את דבריו, ונקבע תאריך לניתוח. מטבע הדברים, היא הייתה מאוד לחוצה לקראת הניתוח, והיא כתבה לרבי לבקש את ברכתו, אך לא הגיעה שום תשובה.

במקרה, בית ההארכה הכשר שבו היו אמורים ילדינו לשהות בעת הניתוח ובתקופת ההחלמה שבעקבותיו, היה מלא בשעתו, ולכן נאלצנו לדחות את מועד הניתוח. בדיוק אז קיבלנו מכתב מהרבי, ובו נאמר:

"מאחר שבכל מקרה יש תקופת המתנה לפני הניתוח המוצע, כדאי היה לנצל זמן זה לנסות דיאטה ולבדוק שמא זו תייתר את הניתוח. אחרי התנסות בדיאטה, כדאי יהיה להיוועץ שוב ברופאים מומחים, וייתכן שהם ישנו את דעתם בנוגע לצורך בניתוח, שכן, ידוע לי על מקרים רבים שבהם דיאטה מבוקרת הוכחה כיעילה".

אשתי כמוכן ניסתה את הדיאטה המדוברת, שכללה פירות ומיצי פירות, והבעיה חלפה. לכן, היא מעולם לא טרחה לקבוע מועד חדש לניתוח.

זמן מה אחר כך, היא סבלה מבעיות ברגליה, ובמהלך הבדיקות היא ציינה בפני הרופא שהייתה לה בעבר בעיה של

אבני כיס מרה. הרופא ביצע צילומי רנטגן, אך לא מצא דבר. "מי אמר לך שהיו לך אבני כיס מרה?" שאל בפליאה. עצתו הפשוטה של הרבי ריפאה אותה לחלוטין.

אולם, אחר כך, בשנת תשכ"ה (1965) אשתי שוב חלתה. רופא שבא לביקור בית החליט לזמן אמבולנס שייקח אותה באופן מידי לבית הרפואה. היא נשארה שם לאורך השבת, ומצבה השתפר, כך שמיד במוצאי השבת היא שוחררה.

אני עצמי התארחתי אצל חברים, וכאשר הגעתי הביתה במוצאי שבת מצאתי מכתב מהרבי מחכה לי בתיבת הדואר. לא התקשרתי למזכירות הרבי לבקש ברכה להחלמתה של אשתי, ולכן כל כך הופתעתי מהמכתב, ובפרט מתוכנו:

"עד שמכתב זה יגיע אליך, אני מקווה שכל מי שזקוק לברכת ה' לשיפור מצב בריאותו יזכה לאותו שיפור מיוחל. במקרה שכזה, יש לעשות את כל הדרוש על פי דרך הטבע, בהדרכתו ובטיפולו של רופא, המשמש צינור לקבלת ברכת ה', ככתוב (דברים טו, י), 'וברכך ה' אלוקיך, בכל אשר תעשה'".

בדיוק אז נודע לי שאשתי מרגישה יותר טוב, ושהיא בדרכה הביתה. אך מה שהדהים אותי יותר מכל הייתה העובדה שמכתבו של הרבי נשלח מניו יורק עוד לפני שהיא בכלל חלתה. למעשה, התאריך על המכתב היה עשרים וחמישה ימים קודם לכן. כיצד יכול היה הרבי לדעת?

מר הרשל פקר עובד כחרש כסף בברוקלין, שם הוא רואיין בשנת תשע"ב (2012).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשמ"ב (1982) — ביום השנה לציון שחרורו של אדמו"ר הריי"צ ממאסרו בכלא הסובייטי בתרפ"ז (1927), הסביר הרבי כי מה שהפריע לקומוניסטים יותר מכל היו פעולותיו של אדמו"ר הריי"צ להבטחת חינוך תורני אמיתי עבור ילדי ישראל. הדבר היה חשוב עבורו עד כדי כך שהוא היה מוכן להעמיד בסכנה את כל שאר פעולותיו החינוכיות, ובלבד שילדי ישראל יתחנכו בדרך התורה והיהדות.¹ ג' בתמוז

1 תורת מנחם - התועודיות חלק ג, עמ' 1709

מוחפס ומופץ באה"ק ע"י צעירי אמרת חב"ד / המרכז לעזרי שלוחות טל' 03-373-1777

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי. לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של Jem JEWISH EDUCATIONAL MEDIA sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018 784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213 כל הזכויות שמורות 2015